

כהו יוצא ללימודיו ולחיינו בגיבנה ("אז נעשתה בדידותה של אבי קשה בגיבנה") היא לקחה קודם לכן בהתקף לב. ניתקה את מגעה עם החברה הסובבת אותה. החלה להשמין וחייה התמקדו מסביב לציר אחד: "חייה זו היתה דירתה. זה היה: לכתוב לבנה, להכות למכתבי בנה... על השולחן הניחה תמיד את מצבתה בנה... על השולחן ויתר-על-כן, ביום הולדתו אף הגישה לו, לנפקד. את נתחי הכשר המשוכחים ביותר שמה על צלחתו, ולפניה הניחה את תצ' לזמן בצירוף פרחים..."

האירוע המרכזי בחיי האם היה הביקור השנתי אצל בנה, אלבר, בגיבנה. היתה מנסה להעלים את התליך ההשמנה העובר עליה, והאמינה בשוויון בנוסחת פלא להציג לת העולם: "בתמימתה מותה לשוויון חלומות של שלפון כל-עולמי, הקימה פעיני רוחה קופרות שזויצית עולמית. לדעתה, צריך היה להעמיד שזויציות מרובים, מתונים ובעלי-מצפון כדבעי ומח' מורים במקצת כראשי כל ממשלות העמים, ואז יהיה הכל כשורה."

המתבר מביא את סדרת בזיונותיו עם אמו. פגישות שקבע ולא הגיע בשל חיזור רים אחרי נשים. הוא מתאר את יחסי הטבע שבין אם לבנה, בניסוח חריף וביקורתי: "היא היתה לי כאחד הכלבים הללו, אהבים, מסכמים לכל הנלהבים ומאשרים להיות בחברת אדונם. הלהט התמים שקרן מפניה נגע אל לפי... אלא שמרחק השנים, הוא שב ונוקק לאותם יחסים טבע שבין אם לבנה: "אני, כן, לאמי הזקנה אני זקוק, ולשיניה התותבות באחרית ימיה, שיניים ששטפה כמי הכרז. המורה היתה ללא תותבותיה, כה חסרת ישע, טובה כליך בחוסר-הישע שלה כעולל שרק חניכים לו..."

פרקיהסיום של הספר אשר לאמי הם מונולוג למוות ולחיי הנצח של האם היהודיה, האם האישית והאם הקולקטיבית של אותו דור, כפי שרואה אותו כהו: "בשנת, שאז ניגזר הקבריה, ראיתה טוב, יפה כשהיתה בעלמיה, יפה עד מוות ולא, כה שקמה ואילמת..." והוא ממשיך וכותב: "מה שנורא במתים הוא, שהם חיים כליך, יפים כליך ומרוחקים. כה יפה היתה אמי המתה, עד כי יכולתי לכתוב עוד ועוד במשך לילות רבים כדי לזכות בנוכחות זו לצדי, דמות מוות נעלה, דמות המלווה אותי לאישה, צועדת כהרה מלכות, מגוננת למרות אדרשותה, נוראה בשלוותה, צל עצוב, צל אהב ומרוחק, שלו יותר מאשר עצוב, זך יותר מאשר שלו. של נעליך מעל רגליך, כי המקום בו אדבר ממות קודש הוא..."

הספר אשר לאמי הוא פנינה. ספר של אמת, שמחברו הצליח להעלות בו מעט מהתום של עולם שאינו עוד. את התום של עולם יהודי של חלשים. עולם שאינם הוא הגיבור שלו. עולם אשר אינו מאמין לכות הנשק, ומאמין בכוח האהבה. עולם שאינו כעולם האשליתי כוח של היהודי החדש, בהווה העצוב הזה.

תרגומה של ניצה בן-ארי היא מלאכת מחשבת, וראוי להם למו"לים לשים ליבם לתרגום זה. לאור פליטות התרגום הגרועות מהספרות הצרפתית, שהפכו למקובלות בעת האחרונה.

שירה

סטיריליות

קשה להיות שועל החפץ להתפרץ לכרם ולגנוב ענבים ובוזימנית להיות נוסרו של הכרם. קושי דומה קיים לפני מי שמתמחה בתורת המישקל, החרוז והבית בעוד שבעצם הוא נועד להיות משורר.

דן פגיס הוא אחד הכישרונות האביריים ביותר של השירה העברית בשלוש עשורי השנים שחלפו. הוא ניחן במיטתן דימויים עשיר, ביכולת ביטוי, בשליטה באתו אמצעי ביטוי מילולי מגובש. המכונה שירה, מיגרעתו של פגיס היא בעובדה שבמשך שנים רבות הוא לימד באוניברסיטה העברית בירושלים את תורת המישקל, קל, החרוז והבית. שיריו של דן פגיס הם הקורבן הגדול ביותר של תורת המישקל, החרוז והבית. מה שצלח בידיו של דן

זך, שהוא תיאורטיקון של שירה, לא צלח בידיו של דן פגיס.

בימים אלה ראה-אור סיפרון זוטא תחת הכותרת שנים עשר פנים*, שבו מיבחר שירתו של פגיס. סיפרון זה מהווה עדות לכישרונו ומצבה לכישרונו האבוד של משורר זה. כבר בבית הראשון של שיר אוטוביוגרפיה הוא מבצע חרקיירי בשיריו: "מתו במכה הראשונה ונקברתי / בשדה הטרשים. / העורב הורה להורי / מה לעשות בי...". ההגיון השירי המיקצועי של פגיס, המורה והפרופסור, חונק ביד אמונה את שיריו. השירים מלאי סטרי- ליות. המרכיבים היצירתיים בהם מעוררים כליל. פגיס הפרופסור מדכא את גגיס המשורר, ומביא לקוראים שאריות של דימויים טובים, שרידים של שירים שהיו קריאים.

דוגמה אופיינית לשיר מקוסח נוסח פגיס הוא השיר כתוב בעיפרון בקרון החתום בו הוא כותב: "כאן במשלוח הזה / אני חיה / עם הכל בני / אם תראו את בני הגדול / קין בן אדם / תגידו לו שאני...". כאן לא נשאלת לה השאלה: למה כיוון המשורר דבריו? אלא: מדוע קיסח הי משורר את שירו?

קפדן והקסחן, שירתו היתה עשויה להתפתח לאחת מפנינות השירה העברית העכשווית. חבל.

ספרים

אחרא סוטרא

אחד הספרים המהודרים והיפים ביותר שרא-אור בשנה האחרונה בארץ הוא ספר אמנות-האהבה היהודית קאמה סוטרה*. הספר מייצג נאמנה את שכותב מתרגמו ומו"לו **אלישע בן מרדכי**, בדברי הקדמתו על הספר: "היהודים האמינו כי תענוגות הגוף מושגים בעזרת המצאת החושים, הפועלים על הגוף - ישירות או בעזרת את הדמיון. נגע מיני הייב להיות כרוך בהפעלת חרש הראייה, השמיעה, המישוש, הריח והטעם. לכן עוסקות אתן יצירות מופת אירוטיות בנושאים כמו ריקוד ורינגה, ריחות הגוף, מראה הגבר והאשה..."

התרגום לעברית נעשה מתוך התרגום

חיזור נוסח ה"קאמה סוטרה" נשות המלך ודרך המלך בנשותיו

האנגלי המלא (הקאמה סוטרה נכתבה במי קורה בסאסקס). כמה מערכי הספר, מובאים כזה:

בתולדה. הבתולה הצעירה הינה כניצן הוורד העומד בפני פתיחתו; טהור וזך גדל הניצן בצל העלים, מוגן מפני כל רע; אולם כאשר יפרח הניצן ויפתח לעין כל, חשוף יהיה הפרח לכל עובר ושב; לאחר שאלף עוברי אורח יתנו בו את עיניהם, שלוואו תחפש את זכות הניצן בפרח הפרוח.

פיתוי נערה צעירה. תחילה חייב המחזר לזכות באמונה של אחותה המכרי גרת של הנערה, או קרובת משפחתה הי מבוגרת ממנה; לאשת האמונים עליו להוכיח כי הוא בקי בכל ששים וארבע אמנויות האהבה של הקאמה סוטרה שעל הגבר לדעת להלכה ולמעשה.

מישגל התאווה. בין אשה אצילה ואיכר, או בין גבר משכיל ובת איכרים; המעשה כולו קצר וגס, אלא אם האישה יפה במידה יוצאת דופן.

הצלב הלחץ. האישה מרימה וצולבת את רגליה, והגבר מחזיק ברגליה ולחץ אותן בגופו לעבר שדיה של האישה; לעיתים מרימה האישה רגל אחת אל כתף הגבר, ושולחת את רגלה השניה, ישרה,

הצידה. הגבר לוחץ את רגלה אל שדה, ואחר מחליפה האישה את רגליה וחוזר חלילה.

בין הפרקים הבולטים בספר: המתווכים השונים במזימות המישגל; תפקידו של הגבר בזמן המישגל; מה קורה כאשר האישה נוסלת את היוזמה; על השימוש בציפורניים, השריטות ומביעות הציפון בגוף; האמצעים המלאכותיים להגברת התשוקה; יחסים עם נשים הנשואות לגב רים אחרים; חזותיה של אישה שהזקינה כלפי נשותיו של בעלה; דרכים להיפטר ממאהב לזר רצוי; נשות המלך, ודרך המלך בנשותיו ועוד רבות מחוכמות אמנות הי אהבה היהודית.

קאמה סוטרה, למרות שרבות מעצותיו הן יהודיים בבחינת אחרא סוטרא. הוא המעולה שבספרים האהבה שראה עד כה אור בעברית. הספר מלווה בציוריים הודים ציבנוניים עתיקים, שנושאי כולם נסבים על אמנות האהבה. הספר מומלץ לאוהבים, ולאלה אשר טרם גילו את האהבה הגופנית כמלוא התגלמותה.

מדע שימושי

מיקרופרוססור

המהפכה הטכנולוגית, שהתרחשה בעולם במהלך שנות ה-70, הביאה סידרה של מוצרים חדשים לשימוש היומיומי של האדם. מכשירים כמו: שעונים דיגיטליים, מחשבים זעירים ומחשבי-שעון. כתוצאה ממהפכה זו הפכו מכשירים כמכונות-חישוב ושעונים חזקים למילוי, לנחלת העבר.

באחרונה ראה-אור הליך השביעי של חידושי האלקטרוניקה*, שכותרת המישה שלו היא כיצד פועל המיקרופרוססור (מיקר-רומעבד). ספר שהוא ספר לימוד, ויחד עם זאת עשוי להבהיר לדור שלם את פשר המכשירים שהוא משתמש בהם.

המיקרופרוססור הוא מחשב זוטא על גבי פיסת סיליקון, מוצר המשלב את טכניקת המחשב במוצר זעיר, זול ובעל ביצועים רבים. המיקרופרוססור נחשב להמצאה הי חשובה ביותר באלקטרוניקה מאז המצאת הטרגיסטור, המצאה ששינתה את פני העולם. המחשה להמצאה זו קיימת בשעון הסיפרתי, כאשר זה יכול להפוך לשעון עצר או למונה סיפרתי, לתאריכון ולמבצען של עוד פעולות.

הספר מציג סידרה שלמה של המצאות אשר פותחו בעקבות המיקרופרוססור, ביני הן מכונות כתיבה אלקטרוניות ואגרות מידע, מחשבים ביתיים רב-תיכנות, אמר צני זיהוי לעיניים אלקטרוניות, מיחשוב הנסיעה במכונית ועוד.

בפרק מיקרומחשב מובאים עקרונות שונים של מערכות מחשב, תוך תיאור תהליך הפעלתם. במקביל מובאת שיטת ספירה חדשה ומתאמרת לאותם מחשבים (השיטות ההקדצימלית, הבינרית והר אוקטלית), ושאר תיחומי חשבון ואלגברה.

בפרקים הבאים של הספר יש פירוט מיקצועי יותר, המפענח לפני הקורא מעט מניכתי הטכניקה של מרכיבי העצבים של המיקרופרוססורים, ואופני הביצוע השונים שלהם. פרק מרתק הוא הפרק העוסק ב" הבנת נושא פיסות הזיכרון של המיקרו- מחשבים ("ניתן עתה לארוז 10 רכיבים של 256 אלף סיביות כל אחד. כלומר ליצור זיכרון בעל 2.5 מיליון סיביות על גבי לוחית שגודלה כ-18x11 ס"מ בלבד...").

פרק מרתק נוסף הוא הפרק לקט מחידושי האלקטרוניקה, המביא תיאורים תמציתיים על: טלפון מבוקר על-ידי מיקרופרוססור; שחמת ממוחשב; שעון מחשב המבצע למעלה מ-36 פעולות שונות ושאר אביזרים שימושיים שמפסיכה טכנולוגית זו מביאה בעקבותיה. בסוף הספר יש הערות בנוסח בצירוף שירותים מבהירים.

ספר זה הוא בבחינת מורה נבוכים לכל אלה המשתמשים במיקרופרוססורים, ואינם מודעים לאופני התפקוד שלהם. הספר ערוך בבחירות, ומלווה צילומים ומפות רבים.

* אינג' משה מירון - חידושי האלקר- טרוניקה כרך 7, המיקרופרוססור והמיקרו מחשב; הוצאת מסדה; 160 עמודים (כריכה קשה).